

Foto: Liudmila Chernetska © Getty Images

Synden fylder i alle mennesker

Ordet »synd« bruges meget forskelligt på nudansk: »Det er synd for dig!«, »Denne is er en syndig fristelse«. Bibelen bruger ordet om noget af det mest alvorlige i verden.

Da syndefaldet fandt sted, fordi Adam og Eva hellere ville bestemme selv end lade Gud bestemme, blev synden en del af hvert eneste menneske i verden.

Gud er kærlighed, og han skabte mennesker til at elske. Elske Gud af hele vores hjerte, og alle vores næste, som vi elsker os selv. Synden gør det helt umuligt, for den er dybest set egoisme: Vi elsker os selv mest. Det betyder, at vi ikke kan være sammen med Gud. Hans kærlighed må naturligvis være vred på alt det, der ødelægger kærligheden. Derfor er vi alle fortabte. Gud ske lov valgte Gud at ramme Jesus med sin vrede, så ethvert menneske kan få tilgivelse ved at holde sig til ham. Det menneske, der er døbt og tror på Jesus, har Helligånden i sig og vil hver dag modtage Helligåndens hjælp til at tro på Guds tilgivelse og til at leve mindre syndigt og mere kærligt.

Sprint Aagaard Korsholm

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

70 300 150

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ
Google Play

DOWNLOAD PÅ
App Store

jesusnet.dk

Læs mere om Gud på:
jesusnet.dk/gud

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 126. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord.

Layout: Birgitte Bohsen

ET ORD MED PÅ VEJEN

JANUAR 2026

Foto: Heidi Empleo Broe Hansen

Gud helbreder jo ikke hunde...?

Lene Rønne Pedersen havde ønsket, at det var hendes søn, hendes mand eller hende selv, Gud helbredte. Men Gud gjorde noget andet ▶

► I 2021 begyndte Lene Rønne Pedersens dengang 11-årige søn at blive syg, uden at de kunne finde ud af hvorfor. Han begyndte at tabe sig og være meget fraværende. Det blev kun værre, og til sidst kunne han ikke holde til at gå. De fik en tid ved lægen.

»Din søn har diabetes 1, og han skal på sygehuset, og det er nu,« sagde lægen.

»Vi finder ud af, at han har så meget syreforgiftning og mangel på insulin i sin krop, at de overvejer, om han skal på intensiv,« fortæller Lene.

Sønnen reagerede dog lynhurtigt på insulinen, så de blev sendt på børneafdelingen i stedet.

»Det er et sindssygt pres at få et barn med diabetes. Du skal være over ham 24-7. Og dit barn skal jo leve med det resten af livet, så det var en kæmpe omvæltning for os som familie,« siger Lene.

Rammes voldsomt af corona

Tre uger senere blev Lene selv hårdt ramt af corona.

»Jeg havde over 40 i feber, og familien måtte ikke engang komme ind til mig. En af nætterne var jeg så syg, at jeg bad Gud om at passe på min familie, for jeg var sikker på, at jeg ikke vågnede igen om morgenen. Men jeg kunne ikke gøre noget. Jeg var helt handlingslammet. Da jeg så vågnede op næste morgen, var jeg bare mega taknemmelig for, at jeg levede,« fortæller Lene, som var isoleret to uger, indtil hende og manden blev enige om at bryde isolationen.

Fem måneder efter sin sygdom, var hun kommet nogenlunde ovenpå igen. Men så fik hun coronavaccinen. Vaccine nummer to slog hende fuldstændig ud, og hun har haft senfølger lige siden.

Lenes mand falder om

Få måneder senere faldt Lenes mand om med kramper. Han blev indlagt, og de fandt ud af, at han havde epilepsi. Derfor måtte han ikke køre bil i et år, så Lene, der stadig var sygemeldt, skulle til at køre rundt. Og deres søn var stadig ved at lære at have diabetes.

Oven i alt det kom familiens hund til skade i julen, da den på en gåtur spiste snus. Dyr lægen fortalte, at hunden skulle aflives, hvis der kom blod i dens afføring.

»Vores hund var den stabile i vores familie på det tidspunkt, og den, der gav glæde. Så det slog mig *fuldstændig* ud,« siger Lene.

Da hunden så begyndte at skide blod, foreslog Lenes morbror, at de bad for hunden.

»Det kunne jeg ikke forholde mig til. Altså Gud helbreder jo ikke hunde.«

Hendes mand overtalte hende dog – det kan jo aldrig skade at bede, mente han. Så morbroren bad for hunden.

»Da jeg stod der, tænkte jeg bare: Nå Gud, tak for lort! Jeg var bare *så* vred,« siger Lene.

Efter halvanden time begyndte hunden at drikke, efter et par timer spiste den, og efter et døgn var den helt normal igen.

»Det var sådan en mærkelig oplevelse, for der var sket så meget. Og min tanke var: Gud, hvorfor er det lige vores *hund*, du helbreder? Jeg kunne jo godt have ønsket, at det var min søn eller min mand – eller mig selv, der var blevet helbredt. Men det var jo et tegn for os på, at Gud er der,« siger Lene.

På den anden side nu

Lene lever stadig med senfølger efter corona, som har forårsaget kronisk træthed og gigtsygdommen fibromyalgi. Hendes mand har ikke epilepsianfald mere, da medicinen virker. Sønnen har lært at takle sin diabetes og lever et på mange måder normalt teenageliv.

»Det *har* været voldsomt. Men vi er på mange måder kommet godt igennem det. Vi synes, at livet er hårdt, men vi er glade for hinanden og kan se en masse glæder i hverdagen,« siger Lene

»Og så tror jeg også bare, at Gud har velsignet mig med ikke at være særlig bekymringsfuld. Det har virkelig været en Guds gave ind i alt det her.«